

[Skov Thulesen.]

belastning, ikke mindst af sådanne mindre sognekommuners likviditet, rent bortset fra at disse tilgodehavender jo også betyder et rentetab for kommunerne.

I en situation, hvor kommunerne ikke mere kan forvente forudbetaling af skat, vil dette likviditetsproblem blive endnu mere føleligt, og mange kommuner er derfor meget interesserede i, hvilke overvejelser ministeren har gjort sig om dette problem.

Socialministeren (Bundvad): Reglerne om statsrefusion af kommunernes sociale udgifter har bestået uændret i en lang årrække. Det kan derfor ikke være i disse regler, man skal søge forklaringen på, at enkelte kommuner netop nu har særlige likviditetsproblemer.

Det er rigtigt, at udbetalingen af refusionen først kommer nogen tid efter regnskabsårets afslutning, men man må jo dog tage i betragtning, at en stor del af statsrefusionen til kommunerne udbetales, før udgifterne er afholdt, idet refusionen af de 80 pct. udbetales kvartalsvis i den anden måned i det kvartal, refusionerne vedrører.

Jeg har principielt ingen indvendinger imod en ændring af reglerne om udbetaling af statsrefusion for de sociale udgifter, men jeg må gøre opmærksom på, at reglerne i sin tid blev fastlagt under hensyntagen til bestemmelserne om kommunernes indbetaling af statsskatten. Det er derfor nødvendigt at se spørgsmålet i en større sammenhæng, og finansministeren måtte, hvis der skulle ske ændringer, tage stilling til, om det skulle få konsekvenser for kommunernes indbetaling af statsskat. Jeg går ud fra, at der må komme helt nye regler, når kilde-skatten indføres.

Spørgsmålet om fordelingen af de offentlige udgifter mellem stat og kommuner drøftes som bekendt for tiden. Også ændringer af byrdefordelingen kan få virkning med hensyn til refusionsanvisningen. Spørgsmålet om refusion af kommunernes sociale udgifter kan derfor ikke løses isoleret. De kommuner, der har særlige likviditetsproblemer, bør derfor henvende sig til indenrigsministeriet for dér at få vejledning og eventuel støtte.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Henry Christensen* til indenrigsministeren:

„Vil ministeren medvirke til i et kommende cirkulære om forståelsen af valgloven at fastsætte regler om anmeldelse af kandidater, så sideordnet opstilling af et partis kandidater i en amtskreds ikke gøres unødigt indviklet og upraktisk?“

Skriftlig begrundelse:

De politiske partiers landsorganisationer har for nylig fra indenrigsministeriet modtaget en orientering om, at det ved fremtidige valg i tilfælde af sideordnet opstilling kræves, at hver enkelt kandidat indgiver sin selvstændige anmeldelsesformular i samtlige amtets valgkredse, og at anmeldelser, der fremtræder som omfattende flere kandidater, bør afvises af valgbestyrelserne. Indenrigsministeriet har endvidere senere oplyst, at de samme 25-50 stillere i en kreds kan underskrive stillerlister for samtlige kandidater i amtskredsen.

Da formålet med cirkulærer om valglovens fortolkning vel ikke kan være at opstille formelle regler, der skaber størst muligt besvær og vanskeligheder for de politiske partiers tillidsmænd, vil jeg henstille til ministeren at finde en enklere ordning.

Første næstformand (From): Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Henry Christensen: Idet jeg henviser til den skriftlige begrundelse, der er fremsendt, skal jeg til indenrigsministeren henstille om velvillig forståelse for det problem, der ligger her. Det drejer sig jo alene om at medvirke til at gøre det så praktisk som muligt for de organisationer — vælgerorganisationerne — der skal medvirke til at løse problemerne omkring opstillinger.

Det har vist sig, at organisationerne i en række tilfælde har fundet, at det var en meget besværlig fremgangsmåde, når man ved sideordnet opstilling i et amt kræver, at de skal møde op med lister i hver af kredsene og forlange underskrifter af stillerne, 25-50, på hver af listerne, uanset at det godt kan være de samme 25-50 stillere, der står som stillere for alle kandidaterne.